

عنوان مقاله:

تمهیدات هنری میرحسین علی تالپور در مناقب علوی

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

فاطمه الهامی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار

خلاصه مقاله:

مناقب علوی در زمره آخرین آثار مثنوی فارسی در قرن سیزدهم هجری قمری است که به دست یکی از شاهزادگان و امرای تالپور یعنی میرحسین علی خان در حیدرآباد سند نوشته شده است. این اثر از دو جنبه حائز اهمیت است: ابتدا به لحاظ محتوا که در مدح منقبت مولای متقیان حضرت علی (ع) در قالب داستان و حکایات اسطوره ای و روایات تاریخی است و از متون مختلف گردآوری و بازنویسی شده است: دیگر جنبه هنری و ادبی آن است که به نثری زیبا و دل انگیز نگاشته شده و مزین به ابیات و اشعار گوناگون از خود مولف و دیگر شاعران است. از آن جایی که نویسنده این اثر در توصیف ویژگی های شخصیت و اخلاقی و ذاکر رشادت و دلاوری های آن حضرت گاه اغراق و بزرگ نمایی نموده است. ابتدا به بررسی شگردهای بیانی از تشبیه، استعاره، کنایه، صنایع لفظی، و معنوی هخمره با ارائه شواهدی از متن خواهیم پرداخت و سپس به کاربرد اشعار و ویژگی های نثر هنری این اثر اشاره می کنیم. در پایان به تبیین این موضوع می پردازیم که مناقب علوی می تواند در کنار ویژگی های ارزشمند محتوایی به عنوان یک اثر زیبای هنری فارسی در شبه قاره نیز مطرح باشد.

کلمات کلیدی:

ارابه های ادبی، مناقب علوی، میرحسین علی تالپور، نثر هنری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319787>

